

z Marijinim monogramom sledi profilirana greda s segmentnima krilomakarnona z fajfasitima volutama ob vzožku, v sredi pa z prizmo z letnico 1732, profilirano piramido in kroglo. Portalov okvir med ušesi krase ob stranicah tekoče ležeče in enojne in dvojne S volute . V fasadi južno zvonik a je portal enak severnemu ter visoko nad njim enaka luneta . Stopnišče do njega in v zvonico je tu cementno in speljano vzdolž fasade. Južna ladjina stena ima v zapadnem delu najprej že precej zabirano sonno uro v pdp okvirju z naslikanimi Sv. gorami. Nato slede 4 velika pp okno z močno poševnimi ostenji, nad njimi pa okvirjene lunete. Severna ladjina stena ima 3 enake okenske ~~xxix~~ osi, v nadaljevanju pa 2 in 2 pp zakristijska okna ena nad drugim. Zakristija ima v vzhodni steni preprost pp portal, nad njim pa 2 pp okni v kamenitih okvirjih, spodnje pa tudi z konkavno posneto plico.

Prezbiterij ima po 1 pp okno s poševnimi kamenitimi stenji v severni, obeh poševnih ~~xx~~ in južni steni. Okna, so z ozirom na višino sten sorazmerno mala. Prižidek ima v južni steni 2 mala pp okni in luneto, v vzhodni pa pp portal, ploščo z letnico 1693 in 2 pdp lini.

Notranjščina: Je prostorna tirladjijska. Šamoten tlak je iz l. 1905. je v prezbiteriju dvignejn za stopnico. Zidana pevska empora počiva na 2 slopih z močno posnetimi robovi, z oktogonalnimi bazami in toskanskimi kapitelimi profili, enakimi onima pri ladjijskih slopih ter na treh križnih obokih, od katerih je srednji nekoliko širši. Desno vodijo na emporo polžaste stopenice. Na fasadi ima bal-ustersko ograjo, kateri je letnica 1728.

Glavno ladjo delijo do stranskih 4 pari mogočnih slopov z enako profilirano bazo kot je zvonikov talni zidec, posnetimi robovi in toskanskimi kapitelimi zidce, enakim onim ~~xx~~ pri empori. Slope vežejo med seboj loki. Ladjo pokriva banja s 5 pari sosvodnic, ki preko komaj opaznega slavlloka prehaja v prezbiterij, pokrit z banjo z parom zelo ~~pažnega slavlloka prehaja v prezbiterij~~

širokih sosvodnic in tristranim zaključkom. Prezbitarij ima stene neregulirane. Vso cerkev od pevske emporje naprej, ki je razpeta med prvimi par slopov, obteka profilirana greda.

Stranski ladji pokrivajo po 4 križni oboki, nad njimi pa sta križno obokani emporji, ki se odpirata z velikimi loki, zapolnjenimi s kamenito balustrado in leseno mrežo, v srednjo ladjo. Emporji se na zapadu spajata z pevske emporje, ki ju veže, čeprav je ca 1 m nižja od empor. Tudi v prezbitariju gledata oba oratorija na koncu empor z dvojinima kvadratnima preprostima oknom. Zapadna traveja južne ladje (torej peta) zavzema stopnišče na emporje, vzhodna traveja severne ladje pa polžaste stopnice na emporje in v klet. Od tu pa ter iz prezbitarija vodita kamenita pp portala v zakristijo, ki ima samostojen tlak in križni obok. Njen oratorij, v katerega se pride iz empor, ima enako kot one cementen tlak in križni obok. Segerno emporje pokriva 5 križnih obokov, južno pa 6 ker zajema tudi oratorij prezbitarijevega južnega prizidka. Prizidek, v katerega prehaja južna ladja skozi pp prehod, obsega polžaste stopnice, vodeče na oratorij, odnosno emporje in navzdol v podstavbo. Severna klet ima cementen tlak in banjo, vanjo vodi portal, ki je v vzhodni steni zakristije, tako da je zakristija faktično trietažna. Južne stopnice sodijo v podstavbo in naravnost do portala iz l. 1693. Oba prostora pod vzhodnim delom cerkve sta nastala radi visečega terena, medtem ko stoji jedro stavbe na goli skali.

Cerkveno notranjost krasijo freske Tomaža Fantonija iz let 1868-1871 kot pove napis nad glavnim portalom. Posebno zanimiva so po 4 kompozicije v stranskih ladjah, ki kažejo razne romanske dogodke iz čudeže na Sv. Gorah. Cementen tlak na galeriji je iz l. 1905., elektrifikacija pa je iz l. 1956.

Oprava: Glavni oltar: ima okoli sebe kamenito balustrado, pod suppedanij z 2 stopnicama in zelo dolgo zidano menzo, katero na vsako stran podaljšuje podstavek z bogato profilirano bazo in zidcem. Sledi predela, ki prostorno

objema menzo v obliki 2 stopnic in močne konkave ter izoblikuje spredaj vohuti okrašeni z akantom in angelskima glavicama, medtem ko konkavi krasita po 2 medaljona z bogatim akantom. Tabernakelj je neoromanski iz c. a 1860. Nastavk nosi 8 parov stebrov z ~~kanne~~ kompozitnimi kapiteli, od katerih sta prvi in zadnji uvita, ki nosijo prostorno razvita kosa popolnega ogredja, katerega v sredini povezuje profiliran lok. Pred tem lokom je vlika pps niša z akantovo kartušo v temenu ter ~~kanx~~ z napisom: CONSANGUINITAS CHRISTI. Pred stebirčem stojijo kipi Caharije, Jožefa, Janeza Krstinika in Elizabete. V orednji niši je nekak novi ~~kanx~~ nastavek, z višjima stranskima deloma, nošenima od 5 parov uvitih stebrov. Pred njimi stojita pa 2 večje angela, na ogredju pa za ograjo cejl kor muzicirajočih angelčkov. Pred stebriščema plavata 2 angelčka svečonosca. Osrednji nižji del nosi 7 gladkih stebrov. Ta del je konveksno konkavnega tlorisa. Na njem stojita ob strani 2 puta, v sredini pa na luni čudodelni kip MB, Kraljice s scepterjem v levici in z otrokom na desnici. Obok niše pokrivajo oblaki in posamezni angelčki. Atika je replika nastavka, njej ob strani sta na koncu nastavkovega ogredja za pultom klečeča in čitajoča Marija ter angel Gabrijel, torej skupina oznaj njenja. V stebričju stoje svetnica, svetnik, Jakob in mučenica, ob strani pa sta akantovi ušesi. Ob nastavkovem ogredju visita v prostor 2 prestasti voluti. V sredi atike je velika pps slika opl Marijinega rojstva (Ana leži v ozadju v postelji, spredaj 3 ženske kopajo otroka, zadaj pa se mudijo še 3 pomočnice. Ozadje zapira arhitektura). Kompozicijsko zanimiva slika z mnogimi renesančnimi ostalinami je iz časa nastanka Oltarja, a preslikana od Fantonija. Pod njo je napis: ALTARE AUCTORITATE APOSTOLICA QUOTIDIE ET IN PERPETUUM PRIVILEGIATUM IN SUPFRAGIUM ANIMARUM. V temenu loka nad sliko plava golob sv. Duha. Naslednja atika je raplika prejšnje. Na koncem ogredja prve atike stojita veliki duhoven in škof, pod ogredjem sledita 2 svetnika in 2 svetnici, med njima Magdalena, v sredi pa je široka pps opl slika Marijinega kronanja, ki kaže da je Fantonijevo delo. Okvir je origi

naleni ter v temenu kronani z angelčkovno glavico in akantasto pahljačo. Na ogredju tretje atike sta tik pod stropom Joahim z deklico Marijo in David z liro, nato 2 segmentni krili ter skupni 4 puti na krilih in osrednjem loku. Na oltarju so ob tabernaklju 4 pirami-dasti relikviarji. Na hrbtani strani oltarja naj bi bila letnica 1693. Oltar je bil obnovljen kot vsa ostala oprava okoli l. 1870, v spodnjem delu maza pa na novo pozlačen okoli l. 1905, ko je dobil tudi nove svečnike.

V ladji si sledi 6 oltarjev, ki so postavljeni ob slopih.

Prvi levi ~~xx~~ je posvečen sv. Ani. Ima zidano menzo, nekoliko v prostor^{razvito} predelo, ki se širi na strani z volutama zaključenima z lambrekinoma ter nastavek, katerega nosi par stebrov z nakladama in golšasto, v sredi u sločeno gredo. Sledi atektonska atika, odnosno čelo, katero tvorita voluti, no- seči veliko ožarjeno krono. Pod krono stoji ožarjena Yezušček, ob katerem se spušča draperija, ob strani pa se igra več angelčkov in glav. Na predel- linih konsolah stojita Caharija in Janez Krstnik, v sredi pa je v original- nem profiliranem ppk okvirju, okrašenem v temenu s školjko, opl slika sv. An- delo T. Fantonija. Tabernakelj s stebriščno arhitekturo in atiko s pilastro- ma in akantovima ušesima ima vse profile damascirane, njegova pps vrta- pa so okrašena z naslikanim akantom in monštranco v sredini. Oltar je sre- nj- delo iz 3. četrtine 18. stol., tabernakelj pa je starejši in še iz 1. pol. stoletja.

Drugi levi oltar je posvečen Florijanu. Ima zidano menzo, enako razvito pre- delo, le da se na straneh polkrožno zaključuje ter še enkrat pomovi, tvoreč spredaj preprosti konsoli, navzgor pa jo končuje pr ofiliran zidec, ter nastavek, katerega nosita bogati voluti z nakladama, ki kot ogredju obteka- a ovalna zaključka. Greda sama tvori golše ter se v sredini usločuje. Atiko tvort¹a voluti, ki se v sredi zavozlavata. V njej se pojavlja dopršni

blagoslavljaajoči BO z plapolajočimx plaščem in 6 angelskimi glavicami. Na golšah sedita puta. V osrednji ppk niši je kip sv. Florijana. Oltar je srednje kvalitetno delo iz 3/4 18. stol.

Tretji levi oltar je posvečen Antonu Puščavniku. Ima zidano menzo, predelo z močnima podstavkoma, ki se zadaj zaokrožujeta do ladjinega slopa ter nastavek, katerega nosita pilastra pred katerima stojita Blaž in še neki škof, nakladi pa povezuje usločeno golšasto ogredje, na katerem sedita 2 puta. Atiko tvorita razgibano komponirani voluti, noseči ovalno lambrkina-sto krono. V sredi atike je Srce Jezusovo s 6 glavicami in 2 putoma. V nastavku je ppk px opl slika Antona Puščavnika od T. Fantonija. Obe plastiki sta razgibani in kvalitetni. Oltar je enako kot prejšnja dva solidno delo iz 3. četrtine 18. stol.

Prvi desni oltar je posvečen Mariji Rožnega venca. Ima zidano menzo, predelo tvorečo podstavka in konzoli ter nastavek s stebroma z nakladama in ravno golšasto gredo, na kateri sedita 2 puta. Z hrbtne strani nosita nastavek 2 pilastra, ki se zgoraj volutasto končata in sta ovešena z zvonastim cvetjem. Atiko nosita 2 voluti, zaključuje pa usločena greda z akantovim čelom z Marijinim monogramom v sredini. V atiki stoji ožarjeni Mihael in so 4 glavi-ce, na golšah sedita puta ter sta 12 akanta sestavljeni krili, v nastavku stojta 2 meniha, med stebroma pa je ppk slika v novem okvirju, obdana od 15 okroglih medaljonov Rožnega venca in 3 angelčkov. Slika je delo T. Fantonija. Tabernaklji je enak onemu na parnem oltarju. Ob njegovi strani sta 2 piramida dasta relikviarja. Oltar je srednje delo iz 3. četrtine 18. stol., tabernakelj pa iz 1. pol. istega stoletja.

Drugi desni oltar je posvečen Francu Ksaverju. Ima zidano menzo, prostorno razvit podstavek, enako predelo, ki tvori 2 volutasti konzoli naprej in 2 posebej nazaj ter nastavek, katerega nosita 2 para pokončnih volut, kosa ogredja in golšasta greda, ki se v sredini usločuje in sedita na njej 2 put

Atika je enaka kot pri parnem oltarju, le da je v njej klečeči naprej obrnjeni Franc Ksaverij, obdan od oblakov in 4 glavic. V osrednji pps niši je upodobljen umirajoči Franc Ks. s križem v roki, h kateremu priletega angelček in se prikazujeta 2 glavic. Čeprav je kompozicija polnoplastična, je reliefno pojmovana. Oltar zaključuje monogram IHS v soncu in v vencu oblakov. Oltar je istočasen kot parni, le da je bogatejši in je delo iste roke, kar velja tudi za plastiko.

Tretji desni oltar je enak parnemu, le da ima bogatejši stanici in nad sliko 3 listni medaljon z podobo golobčka. V atiki je božje oko, ob stranicah sta kipa Petra in Andreja, v sredi pa ppk opl. slika sv. Izidorja s plugom in 2 angeli od T. Fantonija. Je delo iste roke in iz istega časa kot parni oltar, razen plastike, ki je na levem oltarju bolj groba. Oltarji so bili obnovljeni ca l. 1870. ter je njihova polihromacija iz tega časa. Svečniki na vseh opisanih stranskih oltarjih so iz l. 1872. - Tron v sredi cerkve z lito ograjo vred je neoromanski iz ca 1870. Marijin kip v njem je sicer še star, pa a popolnoma predelan.

Prižnica je zelo lepo bogato delo. Trebušasti podstavek nosita 2 dolgi in tenki voluti. Ker je prižnica podolžnega 6 stranskega tlorisa, podstavek na roboh krasi akantovi listi, višje gori pa cvetni obeski. Sledi klobasasti videc, okrašen z navpičnimi akantovimi listi, nato ograja, ločena z volutami, katere spremljajo zvončasti cvetni obeski. Prednje polje krasi dopasni Jezus s kroglo v levici in z blagoslavljačo desnico v bogatem medaljonu, ki spodaj prehaja v žezlo, škotljko ter v pokončnih ovalnih medaljonih celofigurne Janez in Matevž. Ograjo dostopa na prižnico krasi v manjših ovalih dokolenska Marko in Luka. Zadnjo steno z volutastima ušesima poživlja velikem štirilistnem dopasni Mozes s tablam v rokah, ob strani pa visitacvetna naveska.

Konkavno. konveksna streha z lambrekini ima ogredje okrašeno z pokončnimi

akantovimi listi. Kronajo ga 4 vitke bogate volute, ki nosijo podstavek z dopasnim kipom Kristusa kralja, obdanega od žarkov, oblakov in glavice. P Brižnica je originalno polihromirana v koščeno-beli in zlati barvi ter je lep predstavnik poznega baroka iz 3. četrtine 18. stol.

Križev pot po Führichu je iz leta 1860.

Kropilnika pri glavnih vratih počivata eden na betvastem, z navpičnimi li stnimi vejami okrašenem stebu, ki nosi piščalast bazen, drugi pa na betvast stebu z gladkim bazenom. Oba imata letnico 1652.

Tridelne orglje so preproste oblike ter okrašene z poznobaročno ornamentiko. So iz 2. polovice 18. stol.

Zakristijska vrata so na zunanji strani vsa okovana v železje prav bogatih oblik, katere osnovo tvorita diagonalni.

Zakristijska omara je velika, toda povprečn^{en} baročni izdelek, katerega v sredini krasi polkrožni lok, tvorejⁿ od profiliranega zidca. Ostala oprema je bp.

~~Opomba: V cerkvi sta še dve sliki: ena iz 1875, druga iz 19. stol.~~
Oprema: Od lestencev je eden iz pozlačenega bronastega iz l. 1875, drugi pa je steklen ter izdelek srede 19. stol.

Od votivnih podob je omeniti sledeče: od Matije Bradaške iz l. 1946, Ex voto iz l. 1696 (klečeča žena v takratni noši), Ex voto iz l. 1691 (desno bolnik v postelji, levo pokrajina s Sv. Gorami), Ex voto iz l. 1680 (ženi se je spotaknil konj in pada), Ex voto iz l. 1779 (župečani iz Dravskega polja prihajajo na Sv. Gore v obliki procesije po pomoč zaradi živinske kuge. Slika je zanimiva zaradi no-š, oblike hiš in Sv. Gor, med katere cerkvami sta bili 2 kapelici in manjša hiša severozapadne glavne cerkve, sedanje ~~en~~ cerkevne hiše pa še ni videti.)

Pod pevsko emporo visi opl slika v šrno-zlatem, zgoraj zvonasto-razgibane okvirju , ki predstavlja klečečega svetnika v renesančni plemiški niši. Zgoraj se prikazuje BO z žezlom v eni in ročaj^{as}to posodo v drugi

roki. Slika je močno krakelirana, zamazana ter baročno delo iz srede 18. st. Svetnik je oblečen v rdeč plašč, ima plavi prsni oklep in črno-progasta dokolenke.

V zakristiji je omeniti lep baročen kelih iz 2. četrtine ali srede 18. stol. Kadilnica je baročna, okrašena z akantom, traki in mrežo. V oratoriju je rokokojska večna luč.

Ostala oprema je bp.

Lesena ograja, ki ločuje pevsko emporo od galerij, ima baročno čelo iz ca 1730.

Zvonik: "e enotne gradnje. Veliki zvon ima zgoraj napis: CHRISTUS REX VENIT IN PACE DEUS HOMO FACTUS EST & VERBUM CARO FACTUM EST, in spodaj: TEMPORE OTTONIS FRIDERICI X EPI LABACENSIS CURAVIT FUNDI M. ANDREAS STEIDLER PAROCHUS AD. S. PETRUM ANNO 1648. Zvon krasijo reliefi: Operutničena glavi-
ca , Golgota v malem okroglem medaljonu, zvonarski grb s črkama NB. in križ,
sestavljene iz ornamentalnih pasov. Nad in pod gornjim napisom teče pas
renesančne ornamentike. Zvon je verjetno izdelek Nikolaja XXXXXBbbbbaBeseta

Podstrešje: Zvonik je ometan daleč na podstrešje, njegove lizene segajo do višine temena oboka. Sleme prvotne strehe je segalo jedva nad današnji vhod na podstrešje. Čelo ladjine fasade je jasen prizidek k zvoniku. Oboki glavne ladje so opečni, oboki stranskih ladij pa kameniti. Glavna ladja na njih podstrešju ni ometana, ker je bila ob priliki njih prizidave precej dvignjena. Prezbiterij ima kameniti obok ter je bil prvotno višji od ladje in nad njeno streho ometan. Njegova sedanja višina in obok sta že prvotna. Da je bila glavna ladja dvignjena, dokazuje ohranjeni omet prezbiterijske zapadne stene s stičiščih z njo. Stranske ladje imajo deloma kamnite, delo opečne oboke. Ker je prezbiterij nad oratorijem ometan, ta je pa isto delo kot so galerije, to dokazuje, da so galerije z oratorijem vred prizidek.

iz četrtnine 18. stol. Tudi na južni strani je prezbitერიj ometan, oboki južne ladje in ožjega prizidka so tukaj kameniti.

Resume: Na mestu prvotne cerkve je bila postavljena v začetku 17. stol. s edanja stavba, ki je bila posvečena l. 1612. od škofa Tomaža Hrena. Ta stavba je obsejala precej nižjo, ravno krito ladjo in manjši prezbitერიj s pritlično zakristijo na severu. Zvonik je nastal morda istočasno ali pa nekoliko kasneje, vendar gotovo v l. pol. 17. stol. Ta cerkev je imela 4 oltarje in leseno pevsko emporo (viz. zapisnik iz l. 1654) terleizisno skupino, obešeno v slavaloku. Zakristijski portal z okovanimi vrati je takrat vodil ša na prosto. Malce pred letom 1693. so postavili sedanji prezbitერიj, ki je segal precej nad lajino streho ter pritliččen južni prizidek, kot nekak pendant k pritlični zakristiji na severu. Okoli l. 1727. so pozidali stranski ladji z galerijami, dvignili glavno ladjo in jo obkrali, zakristiji nadzidali oratorij ter dvignili južni prizidek do višine stranskih ladij. leta 1728. so vdrali sedanjo pevsko emporo in tako povezali galerije med seboj, l. 1732 pa so uredili sedanji glavni portal. Iz te dobe povišanja je greda, ki obteka ladjo v notranjščini ter vse kamenite obrobje ne lunete na zunajščini. Takrat so nastale tudi vse polžje kamenite stopnice, ki vodijo na galerije, medtem ko sta kletna prostora pač za starejša, saj jih je pogojevala oblika terena. Ob priliki opisanega predelav cerkve, so dobili ladjini slopi, slopa pevske emfore in zvonikov talni zidec, enake profile. Da cerkev prvotno pri svoji višini ni mogla imeti stranskih ladij, dokazujejo njena fasadna čela, ki so v celoti prizidki iz l. 1727. Srednja ladja je bila takrat prenizka, da bi lahko prenesla pultaste strehe pritličnih stranskih ladij, ki bi jorale biti skoraj ravne, kar pa ne bi odgovarjalo takratnemu razpoloženju. Zakristija je v pritličju starejša od stranskih ~~ladij~~ ladij ter je bila l. 1727. dvignjena v oratorij, kar se pozna na njeni vzhodni steni.

Prizidek iz l. 1693. je bil tudi dvignjen v nekak oratorij ter v njega vdela e stopnice, vodeče na galerijo. Na starih votivnih podobah kaže ladja na ju ni strani kapelo, kar je možno, ker še ni imela stranskih ladij. V dobi jožefinizma je začel propad cerkve in vseh 4 cerkvi. "ovo življenje pa se je začelo okoli l. 1860. Takrat je župnik Stepišnik napravil novo streho nad prezbitერიem, župnik Sevnik pa v letih 1873-75 prekril vso cerkev in vse cerkvice, napravil okoli cerkve nov fasad l. 1867, obnovil vso opra vo, napravil nove vratnice glavnega portala ter dal vso notranjščino poslikati od T. Fantonija v letih 1868 -71-

Okolica: Glavno cerkev obdaja proti jugu obzidje, ki je deloma eskarpnega značaja.

Konservatorske opombe: Ostrešno tramovje glavne ladje je precej slabo. Slab so tudi streha Boštjanave cerkvice ter vsi 3 leseni stolpiči ostalih cerkvi skozi katere jih zamaka. Sicer so strehe 3 cerkvi dobre, kot tudi streha nad prezbitერიem glavne cerkve.

Ostalo: Pred gostilno stoji močna lipa, ki je sicer brez vrha, ker ji ga je odčesnila strela, a ima deblo v premeru ca 2 m.

Nadstropna cerkvena hiša ima 3 ppk portale in 4 pp okna ter v osi pp portal s cementinim balkonom. Okna imajo kamenite, ušesaste okvirje, balkon pa ograjo iz litega železa. V sredini 19. stol. je bila zelo zapuščena ter je imela stopnice, vodeče v nadstropje, od zunaj. Leta 1864. je bila obnovljena ter je dobila sedanji balkon. Stavba je iz 18. stol.

Pred cerkveno hišo stoji kapela z 2 toskanskima stebroma, z zazidanimi loki ter vrati spredaj. V kapeli je pod volutastim baldahinom na 4 stebrih z kompozita kapiteli in kronico na vrhu kip Pieta. Baldahin in plastika sta

lesena in neokusno polihromirana. Izdelana sta v baročni tradiciji, ~~na~~ to-
da v 19. stol. 2 pločevinasta svečnika sta klasicistična.

Kapela "Božja noga" je nova, zgrajena iz kamna. Razpelo je leseno, brez
polihromacije, korpus je izrazito plastičen ter kaže na 18. stol. Sicer je
kapela s strmo škodlasto streho bp.

Na pobočju proti Bistirci stoji stebrasto znamenje, imenovano "Zvezani
križ". Ima slop s posnetimi robovi, toskansk^{kim}~~skim~~ kapitelom, malce ožjo "ka-
pelico" z ppk polji z vidnimi sledovi slikarije: MB, Maritna in 2 neraz-
ločnih figur, vzvalovljeno piramidno streho z kamenitim križem na vrhu.
Spredej ima napis: DAS CREITZ HAT LASSEN MACHEN JERG NARAT COE ZU EHREN AMEL
1642. Znamenje je spodaj počeno.

Na padno Svetih ~~XX~~ GOr stoji tkzv. Osojnikov križ. Štirioglat križ steber st-
ji na skali. Ima posnete robove, ki spodaj jezikasto prehajajo v živi rob,
ter nekak kockasti kapitel z napisi: 1612 R. D. G. B. (Gregor Bedal) P.N. D.
H. C. T. / VITRITI, G. CEMELIC (G. Zemljich) / G WLSHNER (G. Ulčnik). Sledi
spodaj poševno prirezani zidec, kapelica z 4 ppk polji z ostaniki slikarij
: MB, Andreja, ostalo nejasno, nato izpodžlebljen zidec in kamenita piramida
na streha z kamenitim križem in napisoma : MARIA in INRI.

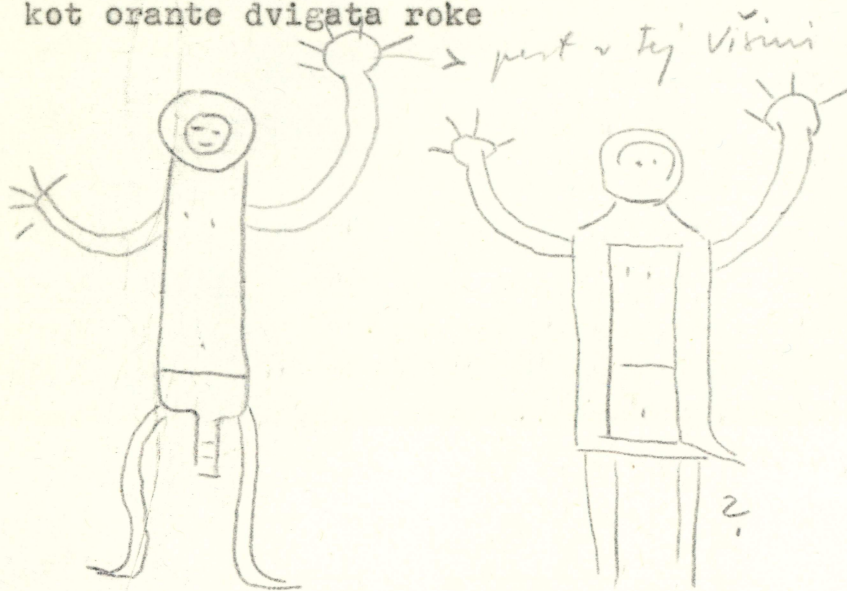
Na vzhodju Svetih gorah proti Bistirci je kapela s toskanskima strbroma
in 3 ppk loki. Je kamenite gradnje ter ima pilastrasto škodljivo streho.
Na Preski gori nad Knezovo potjo, ki vodi po grebenu gora h gradu Podsreda,
stoji večja kapela običajnega tipa in bp.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 112 - 116, zapiski 1960.

Svete Gore - rožarska c.M.B.

Knin, muzej. V prostoru, kjer so izkopanine iz Biskupije, ostanki ravne plošče. V njo primitivno zarezano brez reda razne figure in znaki križa ter tudi človeške figure. Za skulpturo na Svetih gorah posebno dve, ki kot orante dvigata roke

Dva druga stojita raz= krečena in držita roke navzdol malo na strani. En tretji pa stoji pokoncu nekoliko v mojo levo obrnjen. Leva roka visi ob telesu, desna se opira na bok. Med nogami veliko spolovilo

Stele, XIXA 1940, str. 38

P. Tosca, Storia dell'arte italiana I. ul. medioevo Torino 1927, str. 279, fig. 171 Francesco Ferentillo Badia di S. Pietro pri Terni. Med 3 križi 2 figuri ena orans, leva ima dleto in kladivo in napis, da je to Urš magister, ki je to naredil. Napis Ur...sus je *paralelno na dnu reliefne kupa*

nad vsako roko, 8 stol.

F.Cabrol - H.Leclercq, Dictionnaire d'archeologie cretienne 1.del.

La pierre du Breuil - Mingot pri Poitiersu. Plošča z grafiti križani? brez križa. Verjetno ni Arist.(eden drži palico) Roke raztegnjene na strani z razrpostrtimi prsti. Mogoče po mnenju avtorja ex voto risbe ozdravljenih romarjev, ali želečih ozdravljenja.

J.Baum, La sculpture figurale en Europe a l'epoque merovignienne Paris 1937

Hrvatsko starinarsko društvo v Kninu. Tisk. Splitska društvena tiskarna 1925

Poziv na podpisane.

str.9 slika, grafiti iz 8 stol. našasti u ruševinama dalmat - Kosova-Biskupija.

V.Miskov, Skalni izobraževija ot Bolgarija v Izvestja na bolgarokija arheologičaste inštitut 1928/9 št.290-308

st.r292 sl.157 skalne risbe iz Karaguj. Iz konca bronaste dobe - z značilnimi luknjicami kakor v Kninu!, kakor v juž. Rusiji, na Kavkazu, v Italiji, na Portugalskem, in v Skandinaviji.

sl.158. človeška figura iz Karaguja ima pod b. razprte roke, pod d. dviga levo roko, v desni drži neke vrste kij.

Erwin Wienecke, Untersuchungen zur religion der Westslawen O.Harrassowitz, Leipzig 1940

~~XXXXXXXXXXXX~~ Baum sl.132.

Baum sl.132

Stela iz Nieder
Stela iz Nieder

dollen dorfer Technik evaha Technik Evetli for.

Hilderic

Pl.LXXVIII sl.205 Parmeau du duc ~~Hilderic~~ (739-740) S.Pietro Ferentillo

Orans je knez langombardski Hilderik Dagileopa iz Spoleta.

Ursus drži v desni okrogel predmet na držaju, drugi okrogli predmet je tudi enak in ima tudi ~~držaj~~ ročaj. .

Stele, XIXA, 1940, str.41-43'

Votivna slika s pogledom na celo naselbino s procesije in množvom živine zbrane na planoti pod cerkvijo. Podpis: Wür ganze gemeinde zu Sauckhendorf haben unser greslicehn Fiech=seuge 1779 vn sser zuflucht in wahren Ver=trauen zur Gnaden wollem Mutter Mariae mit verlognuss muss sambt den armen Fiech in dem Schutz befohlen.

Stele, XXIA, 1964, 65